

Nieuwsbrief - 2012 nr. 1

*Oud-Katholieke kerk
van de H.H. Gummarus en Pancratius parochie
Breedstraat 84, 1601 KE Enkhuizen*

Nieuwsbrief - 36e jaargang, nr. 1, 2012

Kerkbestuur van de Parochie Enkhuizen:

- Voorzitter:** Pastoor N.G.A. Schoorl, (*deservitor*)
Van Hasseltlaan 9, 1222 PC - Hilversum
☎ 035 683 88 82 ✉ nicoschoorl@marnico.info
- Penningmeester:** Mw. I. de Wit-Kooiman,
Oude Gracht 24, 1601 RG - Enkhuizen
☎ 0228 315 573 ✉ w.de.wit@quicknet.nl
- Secretariaat:** J. Zalm, Kastanjelaan 18, 1602 SK - Enkhuizen
☎ 0228 314 600 ✉ jaapzalm@gmail.com
- Leden:** D. Karreman, Westerstraat 24, 1601 AK - Enkhuizen
☎ 0228 313 762
- S.W. de Vries, Cromhoutstr. 1, 1601 EA - Enkhuizen
☎ 0228 322 576 ✉ sw.devries@quicknet.nl
- D. Schekkerman, La Reinelaan 24
1611 ZD - Bovenkarspel
☎ 0228 314 313 ✉ schekker001@hetnet.nl
- Financiën:** ING: 172 61 13 - t.n.v. Kerkbestuur
Oud-Katholieke Parochie Enkhuizen.
Bank: 45.96.68.641 - t.n.v. Penningmeester
Oud-Katholieke Parochie, Oude Gracht 24,
1601 RG Enkhuizen.

Website van de parochie: www.okk-enkhuizen.org

Raad v. Kerken Enkhuizen: www.kerkpleinenkhuizen.nl

Ter bestrijding van de kosten voor de Nieuwsbrief
vragen wij een jaarlijkse bijdrage van € 5,--.
Over te maken aan: penningmeester,
Oud-Katholieke Parochie, onder vermelding: Nieuwsbrief.

Openbaring des Heren - Driekoningen: Daar gaat mij een lichtje op!

Op een van de vele kerstkaarten die ik kreeg staat de spreuk: "Als je geen ster aan de hemel kunt zijn, probeer dan een lamp in je huis te zijn". De kerstkaarsen worden weer gedoofd, de bomen versnipperd en de kerstverlichting weer ingepakt. Op Driekoningen geen massale toeloop en grote drommen kerkgangers zoals op Kerstmis. Na het kerstfeest staan we even stil bij het licht dat in ons mensenbestaan doordringt. Maar voor de drie wijzen/magiërs is niet Lukas maar Mattheüs onze gids. Mattheüs die niet de mensen uit de buurt op de voorgrond zet, zoals de herders, maar mensen uit verre landen: wijzen ergens uit het oosten waar ook het paradijs gelegen had volgens de joodse overlevering, mensen met heimwee dus naar hoe het had kunnen wezen. De drie koningen bij de kerststal staan daar voor de hele mensheid. Volgens onze overlevering gaat het om een witte, een bruine en een zwarte koning, in drie verschillende leeftijden: een jongeman, een wat oudere en een grijsaard. Dat wil zeggen dat Jezus voor mensen van alle generaties en van alle landen de bron van licht is.

Wij zijn eigenlijk ook reizende en trekkende mensen op zoek naar het licht, net als die mensen uit het oosten in het evangelie. Zo lang je leeft, ben je op weg. Je bent voortdurend in ontwikkeling. Een kind is op weg om volwassen te worden, en eenmaal volwassen groei je hopelijk verder. Je maakt van alles mee en bij al wat je overkomt zoek je een weg om verder

te komen. Allerlei veranderingen maak je mee en soms denk je wel eens: hoe moet ik verder? Ben ik wel op de goede weg? Ook om ons heen, in kerk en maatschappij, zien we verandering en groei. Leven brengt nu eenmaal beweging met zich mee en ver-

anderingen. Maar dat betekent ook dikwijls door duisternis en moeilijkheden heengaan. Loslaten wat je vertrouwd en dierbaar was en open staan voor iets nieuws en onbekends. 'Gods volk onderweg' betekent: in beweging zijn, je niet vastklampen aan het verleden op zo'n manier dat een nieuwe toekomst onmogelijk is. Waar geen groei en ontwikkeling meer mogelijk is, daar treedt verstarring op of een afstervingsproces.

Het verhaal van de wijzen leert ons dat het niet altijd makkelijk is om de juiste weg te vinden. Ze zochten eerst op de verkeerde plaats en kwamen terecht bij een echte koning met een hofhouding in Jeruzalem. Daar werden ze misschien wel voor onwijs versleten, dat ze zo'n vreemd verschijnsel als een onbekende ster achternaliepen. Koning Herodes probeert hen dan wijs te maken dat hij ook belangstelling heeft, maar wat voor soort belangstelling dat blijkt al gauw als hij zijn soldaten er op uit stuurt om kleine kinderen te vermoorden. Later vermoordt hij ook zijn vrouw en twee kinderen uit angst dat ze hem beconcurreren en hem de kroon van het hoofd zullen halen. Hij liet zich Herodes de Grote noemen. Op het rotsplateau van Massada bij de Dode Zee liet hij een enorme burcht bouwen om zich op terug te trekken in tijden van nood. En deze machtige heerser was bang voor een pasgeboren kind. Gelukkig zijn de wijzen wel zo wijs om een andere weg te kiezen als ze Jezus gevonden hebben.

De Openbaring des Heren is meer dan een herdenking daarvan. Het feest houdt een opdracht in. God moet natuurlijk ook vandaag nog in onze wereld en in ons leven aan het licht komen. En dat gebeurt nog steeds waar aandacht is voor kleinen en zwakken, waar meeleven is met mensen in nood. Gods licht gaat schijnen waar mensen gerespecteerd en geëerbiedigd worden, ongeacht wat of wie ze zijn, wat ze gedaan hebben of waar ze vandaan komen. De wijzen gaven goud, wierook en mirre, kostbare geschenken die verwezen naar de eredienst in de tempel. Die gaven ze aan een arm en klein en bedreigd menskind. Mogen we daar een teken in zien dat ware godsdienst ook altijd mensendienst is? Iedereen heeft wat te geven, want daar hoef je

niet rijk voor te zijn. En belangrijker dan materiële geschenken is wat je geeft van jezelf. Mensen zitten vaak echt niet te wachten op mooie cadeaus, maar wel op aandacht en meeleven. Je kunt begrip tonen en een goed woord geven. Je kunt opbeuren en aandacht geven en tijd. Dat is vaak moeilijker dan iets afkopen met een bos bloemen.

Waar mensen zichzelf geven met heel hun hart, daar zal God aan het licht komen. Je hoeft geen ster aan de hemel te zijn, maar probeer wel een lamp te zijn in je huis.

Pastoor Nico Schoorl

Over kerkelijke (liturgische) gewaden

Aan de vormgeving van de liturgische gewaden van de Katholieke Kerk ligt een eeuwenoude traditie ten grondslag, die geworteld is in het Romeinse hofceremonieel.

Toen het christendom in 313 door keizer Constantijn tot officiële godsdienst was verklaard, mochten de bisschoppen, de leiders van deze religie, zich tot de 'rijksgroten' rekenen. Vanaf dat ogenblik gingen deze zich kleden als hogere keizerlijke hofambten om zo hun autoriteit tot uitdrukking te brengen. Kenmerkend voor deze dracht was het lange, tot op de voeten af-

hangende kleeid. In de loop der eeuwen veranderde het modebeeld in de Romeinse wereld.

Liturgische gewaden

Ook ten behoeve van de liturgie ontwikkelde zich op grond van de Romeinse dracht een even subtiel als gedetailleerd kledingstelsel, waarvan in de Middeleeuwen de principes pas volledig waren uitgewerkt. Pas in de periode van het verlicht despotisme (achttiende en negentiende eeuw) zou het systeem tot een zeer verfijnde ontplooiing worden gebracht.

In de liturgische kledij van de priester is er een aantal kledingstukken te onderscheiden, die elk hun eigen betekenis hebben. De albe is een wit linnen onderkleed met lange mouwen, dat afhangt tot aan de voeten en opgeschort wordt door een koord, de cingel of singel. De albe dient de priester eraan te herinneren dat hij van smetteloze reinheid moet blijven. Soms is de albe voorzien van een kanten rand.

De stola is een lange brede band in de kleur van het kazuifel.

Over de albe en stola wordt tenslotte de kazuifel aangebracht. De vorm van de kazuifel is in de loop der eeuwen aan vele veranderingen onderhevig geweest. Het is een bovenkleed dat staat voor de taak van de priester die hij met liefde dient te vermeerderen.

Het kazuifel is heden ten dage meestal in vier kleuren voor handen: groen, rood, paars en wit, de liturgische kleuren die elk bij een bepaalde periode in het kerkelijk jaar horen. Sommige kazuifels zijn zeer rijk geborduurd, vaak met afbeeldingen of symbolen die Christus' werkzaamheid weergeven.

De dalmatiek is het gewaad dat gedragen wordt door de diaken. Het is een gewaad met lange, wijde mouwen, dat gedragen wordt over de albe en de stola, die de diaken diagonaal draagt.

Een bisschop heeft naast de hierboven beschreven gewaden nog vier andere tekenen: mijter, bisschopsring, staf en borstkruis.

Een mijter is een uit twee delen bestaand, spits toelopend hoofddeksel, waarvan de delen onderaan aan elkaar verbonden zijn. Aan de achterzijde hangen twee stroken stof. De herkomst van de mijter is onduidelijk.

Aan een bisschop is het gebruik van een staf voorbehouden. De staf symboliseert de zorg die de bisschop heeft voor de hem toevertrouwde gelovigen, zijn herderschap. De bisschopsring staat voor de trouw die de bisschop aan zijn lokale kerk dient te hebben. Van het bisschoppelijke borstkruis is de herkomst eveneens onbekend, maar ook dit een teken van bisschoppelijke waardigheid.

(zie ook elders in dit blad over de liturgische kleuren)

Wie ben ik?

Ik sta in het ziekenhuis bij de balie. Na veel rommelen in mijn tas, moet ik toegeven dat ik mijn ponskaart niet bij mij heb. "Geen probleem, als ik uw geboortedatum weet, kan ik alles oproepen."

Wat een vreemde gewaarwording. Een geboortedatum is al genoeg om je bij een vreemde instantie in kaart te brengen en een hele boel over je vast te stellen zonder dat iemand je aankijkt. De baliedame keek niet naar mij, alleen naar het scherm van haar computer. "Ja, hoor, u kunt verder."

Zo wordt een mens in cijfers vertaald. Een geboortedatum heeft nog net iets persoonlijks, alhoewel niets unieks. Dan heb ik (of ben ik?) een sofinummer, een ziekenfondsnummer, een pasnummer... ik ben te bereiken op een telefoonnummer en op een adres

met een postcode... Alle bestaande cijfers en een paar letters in verschillende combinaties. Griezelig! Praktisch, ja zeker, maar wat zegt het van mij?

Bij alle dankbaarheid om alle voorzieningen die ons leven veilig en comfortabel maken, blijft het verlangen om meer dan een stelletje cijfers te zijn, om als mens gezien te worden. Om niet zonder gezicht, zonder naam door het leven te gaan. Honger om erkenning.

Bron: "Stad Gods"

Enkhuizer communiebank - engel met anker, symbool van het geloof

Waarover gááát dit?!

De WMO-raad Enkhuizen vergaderde 12 december 2011.

Portefeuillehouder Klaas Kok woonde ook de vergadering bij en gaf in het kort een overzicht van de belangrijkste zaken waarmee de gemeente op dit moment bezig is en waarbij de WMO-raad betrokken is of zal worden. Na vier jaar WMO is dat

- een terugblik op het gevoerde beleid maar tegelijkertijd wordt gewerkt aan een aantal ingrijpende wijzigingen als gevolg van nieuwe wetgeving.
- Zo komt het accent in de jeugdzorg bij de gemeenten te liggen,
- de Wet Werken naar Vermogen gaat per 1 januari 2013 in werking en
- taken uit de AWBZ gaan over naar de gemeenten.

De vraag kwam aan de orde of aanbesteding van zorg in plaats van uitvoering van zorg door een daartoe gesubsidieerde instelling, een keuze is van de gemeente of een wettelijke verplichting. De wethouder legde uit dat dit te maken heeft met transparantie en overheidsvoorschriften. Enkhuizen krijgt veel geld voor WMO-taken, hoewel minder dan het Rijk eraan besteedde. Dit geld moet wel goed en transparant besteed worden. Aanbesteden kan dan een keuze zijn van het college. Bespreekbaar zijn drie modellen: subsidie, aanbesteding of een mengvorm. Sommige taken zijn zo specialistisch dat subsidie misschien zinvoller is dan aanbesteding. Hierover is de discussie nog volop gaande.

Op een aantal terreinen gaan de West-Friese gemeenten steeds meer samenwerken. Zo worden de gemeenten vanuit de rijksoverheid gemeenten verplicht de Wet Werken naar Vermogen

regionaal aan te pakken. Waar gemeenten voor willen waken is te grote verschillen tussen gemeenten en schotten tussen gemeenten.

De WMO-raad heeft een kennismakingsbezoek gebracht aan - de mensen van - het Zorgloket Enkhuizen. De raad vindt dit vatbaar voor herhaling en vooral verdieping in het komende jaar.

Zowel de wethouder als de WMO-raad heeft het gevoel dat de WMO-raad op het goede pad is. De communicatie met de gemeentelijke bestuurders en organisatie loopt beter en over en weer wordt er geluisterd. De informatie komt ook tijdig beschikbaar. Communicatie met "de achterban" van de WMO-raad, dat wil zeggen: de burgers van Enkhuizen, blijft nog moeilijk hoewel er ditmaal wel 6 gasten op de publieke tribune aanwezig waren.

De volgende vergadering is gepland op 23 januari 2012 om 19.30 uur in één der zalen van de Ontmoetingskerk aan de Klopperstraat.

De agenda voor de vergadering vindt u in 'de Drom' (gemeentepagina) en agenda, vergaderstukken en notulen op de gemeentelijke website!

Het zij nog maar eens gezegd: de WMO-raad vergadert in besingel in het openbaar!

In de WMO-raad participeert de secretaris van de Raad van Kerken Enkhuizen.

Intenties - Voorbeden

De voorbeden tijdens de zondagse eucharistieviering zijn bij uitstek het gebed van het volk. Deze gebeden zijn als het ware een scharnierpunt waar de vreugden en noden van buiten worden ingebracht in de liturgie en waar het gebed van de vierende gemeenschap uitgaat naar de wereld.

Indien u behoefte hebt iemand op te dragen in de voorbede in verband met 'vreugden' of 'noden', wordt u uitgenodigd een naam of een bijzondere gebeurtenis te melden bij degene die deze voorbeden doet. Schroom niet om hiervan gebruik te maken. Het zal de verbondenheid tussen ons als parochianen bevorderen.

Lezingen in de vieringen

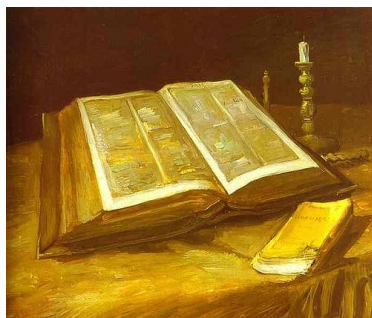
van de Oud-Katholieke Kerk van de H.H. Gummarus en Pancratius

1	jan	Besnijdenis van de Heer Kerkboek p. 37 - Lectionar. p. 31	Num. 6, 22-27 Hand. 4, 8-12	WW
Let op! Aanvang van deze viering is 10.30 uur.			Luc. 2, 21	
<hr/>				
8	jan	Epifanie Kerkboek p. 41 - Lectionar. p. 36	Jes. 60, 1-6 Efez. 3, 1-12	GF
<i>Openbaring van onze Heer Jezus Christus aan de volken</i>			Mat. 2, 1-12	
<hr/>				
15	jan	De Oud-Katholieke Kerk is gesloten omdat de Raad van Kerken een Oecumenische dienst organiseert <i>Aanvang: 10.00 uur - plaats: in de Rooms-Katholieke kerk, Westerstraat</i>		
<hr/>				
22	jan	3e zondag na Epifanie Kerkboek p. 48 - Lectionar. p. 222	1 Sam. 3, 1-10/19-20 1 Kor. 6, 11b-14	SWdV
<i>Zondag van de vissers van mensen</i>			Marc. 1, 14-20	
<hr/>				
29	jan	Opdracht van de Heer in de Tempel Lectionar. p. 508 - Kerkboek p. 252	Mal. 3, 1-4 Hebr. 2, 14-18	DK
<i>Bij de aanvang worden kaarsen uitgereikt</i>			Luc. 2, 22-40	
<hr/>				
5	feb	5e zondag na Epifanie Kerkboek p. 52 - Lectionar. p. 226	2 Kon. 4, 18-21 / 32-37 1 Kor. 9, 16-23	MP
<i>Zondag van de gezelingen</i>			Marc. 1, 29-39	
<hr/>				
12	feb	6e zondag na Epifanie Kerkboek p. 54 - Lectionar. p. 229	2 Kon. 5, 1-3 / 9-15b 1 Kor. 9, 24-27	WW
<i>Zondag van de melaatse</i>			Marc. 1, 40-45	
<hr/>				
19	feb	7e zondag na Epifanie Kerkboek p. 56 - Lectionar. p. 231	Jes. 43, 18-25 2 Kor. 1, 3-5	GF
<i>Zondag van de verlamde</i>			Marc. 2, 1-12	
<hr/>				
26	feb	1e zondag v.d. 40-dagentijd Kerkboek p. 66 - Lectionar. p. 237	Gen. 9, 8-17 1 Pet. 3, 18-22	SWdV
Voorafgaand is er wijding en oplegging van de as			Marc. 1, 12-15	

4	mrt	2e zondag v.d. 40-dagentijd Kerkboek p. 68 - Lectionar. p. 239	1 Kon. 19, 9-18 2 Pet. 1, 16-21 Marc. 9, 2-10	DK
11	mrt	3e zondag v.d. 40-dagentijd Kerkboek p. 70 - Lectionar. p. 241	Exod. 20, 1-17 Rom. 7, 14-25 Joh. 2, 13-22	MP
18	mrt	4e zondag v.d. 40-dagentijd Kerkboek p. 73 - Lectionar. p. 244	Joz. 4, 19-5, 1 / 10-12 Efez. 2, 4-10 Joh. 6, 4-15	WW
25	mrt	5e zondag v.d. 40-dagentijd Kerkboek p. 75 - Lectionar. p. 246	Jer. 31, 31-34 Hebr. 5, 1-10 Joh. 12, 20-33	GF

Begin van de Goede Week

1	apr	Palmzondag Kerkboek p. 78 - Lectionar. p. 248 <i>(Begin van de Goede Week)</i>	Jes. 50, 4-7 Fil. 2, 5-11 Marc. 14, 15-47	SWdV (E) SWdV (A) DK
---	-----	--	---	----------------------------

Bijbel - Vincent van Gogh

Lezers:

GF = G. Floris; DK = D. Karreman; MP = M. Pico;
SWdV = S.W. de Vries; WW = W. Water.
Bij verhindering zorgen de lezers zelf voor vervanging.

Een groot rabbijn stijgt op naar de hemel ...

Eerst moeten er allerlei formaliteiten gebeuren, het is immers een belangrijk iemand. Daarna is het tijd om de nieuwe woning te gaan bekijken. Het is een eenvoudig huis met twee kamers en een kleine parkeerplaats. Heel gewoon.

De rabbijn verbaast zich, kijkt om zich een en ziet een fantastisch huis met drie verdiepingen, tuin, zwembad en tennisveld. Hij windt zich op en wordt kwaad. 'Van wie is dat huis?' 'Het is van Schmoulek Kohen'. 'Hoezo, Schmoulek Kohen, de buschauffeur?' 'Ja, de buschauffeur'. 'Maar dat is toch schandalig, ik als grote rabbijn krijg een klein appartement met twee kamers en hij een geweldige woning'.

'Ja, want toen jij hier beneden het gebed deed, sliep iedereen. Terwijl als hij in de bus reed, deed iedereen een gebed'.

De Drievuldigheidsikoon

Wie wel eens de (Gereformeerde) Ontmoetingskerk aan de Klopstraat heeft bezocht herinnert zich waarschijnlijk de daar aan-gebrachte icoon die hier-naast is afgebeeld.

Het is een reproductie van de vermaarde Russische iconenschilder Andrej Roeblov (ca. 1360-70 - ca. 1430). Het verband tussen de afbeelding op de icoon - het lijkt eerder op een voor-

stelling van drie engelen - en de Heilige Drievuldigheid is niet meteen duidelijk. Voor een goed begrip dient men terug te gaan tot Genesis 18, 1-15), waar Abraham drie geheimzinnige bezoekers ontvangt, met wie hij converseert als met één persoon.

Abraham zet hen een smakelijke maaltijd voor en hij krijgt de belofte dat zijn bejaarde en onvruchtbare vrouw, Sara, een jaar later een zoon zal hebben. Dit verhaal werd voor de Oosterse tak van de christenen een beeld van de Drie-enige God. Op de icoon van de monnik Roeblev komen Abraham en Sara niet meer voor. Maar vooraan is er voor gasten plaats gelaten. God richt een gastmaal aan. Hij nodigt ons uit aan zijn tafel.

Eén God

Het is opvallend dat de 3 figuren op elkaar lijken, o.a. door hetzelfde kapsel. Verder hebben ze alle drie vleugels als teken van hun geestelijk bestaan. Ze hebben ongeveer dezelfde houding en alle drie dragen ze een scepter in de rechterhand als teken van hun 'Heer-zijn'. Boven ieder van de figuren is een symbool geschilderd, dat ons bijzondere aanwijzingen geeft.

Vader

De linker figuur beeldt de Vader af, met achter zich het huis ("in het huis van mijn Vader zijn veel woningen"). God heet ons welkom in zijn huis, het eeuwig vaderhuis.

Zoon

In het midden bevindt zich Jezus Christus, de mensgeworden Zoon van God. Wie Mij ziet, ziet de Vader. En zo is het ook: als je Jezus in de ogen ziet, zie je hoe zijn blik gericht is op de Vader, en dit is ook wederzijds. Achter de figuur van de Zoon bevindt zich een boom; een overblijfsel van de eik van Mamre waaronder Abraham de 3 mannen ontving. Voor ons kan die boom doorgaan voor de levensboom uit het aards paradijs die voor ons de kruisboom is waaraan Jezus stierf en voor ons inderdaad tot levensboom werd. De hand van Jezus, die het duidelijkst een (priester-)stola draagt, rust op de tafel, een zegening-

gebaar van de hogepriester over de gaven op de tafel; die tafel is in feite een altaar geworden (vooraan bevindt zich een inlegstukje voor de relieken van de martelaars), de tafel van het laatste Avondmaal.

... en Geest

Rechts zit dan de heilige Geest. Boven deze figuur staat een soort van windvlaag afgebeeld: Hij is de onzichtbaar werkzame, vuur, wind. Je ziet Hem niet, maar je merkt het als Hij aan het werk is geweest.

Het blauw van de mantel van de Jezusfiguur (in het midden) loopt verder in overvloed naar de heilige Geest (rechts) en zo naar ons toe. Op de laatste en grootste dag van het loofhuttenfeest stond Jezus daar (terwijl de hogepriester een grote kruik water uit de Siloambron uitgoot rechts in de tempel om terug te denken aan de tempelbron, die vruchtbaarheid zou geven aan het land, zo lezen we in Ezech. 47) en riep met luider stem: 'Als iemand dorst heeft, hij kome tot Mij; wie in Mij gelooft, hij drinke!' Zoals de Schrift zegt: 'Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien.' 'Hiermee doelde Hij op de Geest, die zij, die in Hem geloofden, zouden ontvangen' (Joh. 7,37-39).

Het gastmaal

Op de tafel staat de kelk, de beker van het nieuwe Verbond. De binnenlijn van de figuren van Vader en heilige Geest vormen ook een grote kelk en in die kelk bevindt zich Jezus, de Zoon van God. Hij is het grote geschenk van God aan ons. De eenheid tussen de drie figuren is duidelijk aangegeven. De figuur van de heilige Geest laat de vinger rusten op de tafel. Hij is de kracht van God, maar Jezus noemt Hem ook 'de vinger Gods' (Ex. 31,18; Luc. 11,20). Door Hem wordt alles geheiligt, ook de gaven in de Eucharistieviering. Daarom wordt - althans in goede teksten van de liturgie - de heilige Geest aanroepen, we noemen dat 'de epiclesse'. "Zend over dit brood en deze wijn de kracht van de heilige Geest, opdat ze voor ons geheiligt worden tot Lichaam en Bloed van uw veelgeliefde Zoon, Jezus Christus".

Zo wordt dit tot het heilig Gastmaal waartoe de Drie-enige God je uitnodigt, het eeuwig gastmaal van zijn Liefde en vriendschap waarin je geborgen mag zijn, en het gastmaal van het Lichaam en Bloed van de mensgeworden Zoon van God.

Geschil tussen westerse en oosterse kerken

In de westerse traditie belijden katholieken dat de heilige Geest voortkomt uit de Vader en de Zoon. Met deze uitspraak wordt de eenheid in wezen tussen de Vader en de Zoon tot uitdrukking gebracht.

Dit is de zogenaamde filioque, dat in 451 op het concilie van Chalcedon werd aanvaard. De oosterse kerken hebben hierover een afwijkende opvatting. Zij belijden dat de Geest uitgaat van de Vader, en dat Hij voortkomt uit de Vader door de Zoon. Dit vormt een geschilpunt tussen de RK Kerk en de Oosters-Orthodoxe kerken.

In het Oud-Katholieke kerkboek spreken wij in de Eucharistie in de Geloofsbelijdenis (blz. 421): *"En in de Heilige Geest, die Heer is en het leven geeft; die uit de Vader voortkomt; die met de Vader en de Zoon te zamen aangebeden en mede verheerlijkt wordt;"*

Liturgische kleuren volgens het kerkelijk jaar

In kerken waarvan de viering van de sacramenten gebaseerd is op de (oude) katholieke gebruiken zien wij aan de kleuren van altaar en de kleding van de priester in welke periode van het kerkelijk jaar de viering plaats vindt. De laatste decennia is het gebruik van kleuren ook in zwang geraakt bij een deel van de protestantse kerken.

De vieringen in de Oud-Katholieke Kerk zijn gebaseerd op een rijk erfgoed en een grote katholieke traditie, gebaseerd op de leer en het leven van de kerk van de eerste tien eeuwen.

De viering van de heilige eucharistie is in de Katholieke Kerk het ware hart van de eredienst, de liturgie bij uitstek, oorsprong en hoogtepunt van het leven van het volk van God. In de eucharistie, die wij op aarde vieren, worden wij verenigd met de hemelse eredienst, met Christus het ware paaslam, de eeuwige Hoepriester, die voor ons bidt en die zijn kerk de bediening van de verzoening heeft toevertrouwd.

Daarom is het vanzelfsprekend dat daar liturgische kleuren worden gebruikt om het kerkelijk jaar, dat begint met de eerste Adventszondag, aan te geven in de "aankleding" van het altaar en de kleding (kazuifel) die de priester draagt.

De betekenis van de liturgische kleuren:

Vanaf de 12e eeuw worden in de vieringen kleuren gebruikt, waarvan de belangrijkste zijn: **wit, rood, groen en paars**. Elke periode van het kerkelijk jaar heeft in de lange traditie van de kerk haar eigen kleuren gekregen:

Wit *Vreugde en feestelijkheid* - De glans van God en de heiligen, de kleur van reinheid en onschuld, de kleur van Christus.
Wordt gebruikt voor het feest van Pasen en voor de periode van Pasen tot aan Pinksteren, en verder ook op

Witte Donderdag, in de kersttijd tot en met Epifanie en op het feest van de Heilige Drie-eenheid..

Rood *Brandende liefde, vuur en bloed* - de kleur van de Heilige Geest en van de kerk en de martelaren.

Wordt gebruikt op Pinksteren en op de feesten van de martelaren van de kerk.

Groen *Hoop* - de kleur van de natuur in de zomer, van de hoop op de komende grote zomer, ook de kleur van Gods barmhartigheid.

Wordt gebruikt op de zondagen na Epifanie en na het feest van de Heilige Drie-eenheid.

Paars Rouw, inkeer en boete (boeten = herstellen, goed maken)

Wordt gebruikt in de tijd van de advent en de periode voor Pasen.

Rose *Color rosaceus* - (mengkleur van paars en wit).

Kan worden gebruikt op de derde zondag van de Advent (Gaudete-zondag) en op de vierde zondag van de Veertigdagentijd (Laetare).

Zwart *Afwezigheid van alle kleur* - Gebruikt op Goede Vrijdag (en Stille Zaterdag). In de kerk kan het echter nooit zó donker zijn dat er helemaal geen kleur meer is, want de genade van God blijft er altijd, ook al lijkt van de mens uit gezien alles hopeloos en donker. Daarom past in een rouwdienst geen zwart, maar is wit de aangewezen kleur.

Noodweer op de Filippijnen

Op 17 december jl. werd het zuiden van de Filippijnen geteisterd door de tropische storm Washi.

Daarbij werden ook de mensen uit het bisdom Cagayan de Oro van de Filippijnse zusterkerk niet gespaard. Er kwamen wanho-

pige berichten van o.a. bisschop Felixberto Calang binnen. Het dodental in het zuiden is opgelopen tot 957. De meeste slachtoffers zijn gevallen in de steden Cagayan de Oro en Iligan, ongeveer 800 kilometer ten zuiden van de hoofdstad Manilla. Onder de slachtoffers zijn veel vrouwen en kinderen. Veel mensen werden afgelopen weekend in hun slaap verrast door aardverschuivingen en overstromingen die volgden op extreme hoosbuien. De cijfers over het aantal vermisten lopen uiteen van 80 tot 800.

De Nederlandse bisschoppen roepen de parochies op om een kerstcollecte of een deel ervan te bestemmen voor de noodhulp aan het getroffen bisdom en de getroffen en ook te gedenken in de voorbeden.

Uit de reservering voor de hulp aan de zusterkerken wordt om te beginnen € 500,- vrij gemaakt, hopelijk kan dat bedrag enkele malen worden verdubbeld.

Eventuele giften mogen worden overgemaakt op rekening 21.41.90.129 t.n.v. Oud-Katholieke Kerk van Nederland te Amersfoort o.v.v. 'noodhulp IFI'.

Oecumenische kerkdienst 15 januari

Thema: "Winnen met gevouwen handen".

Ook in 2012 organiseert de Raad van Kerken in Enkhuizen een oecumenische dienst in het kader van de Week van gebed voor de eenheid van de christenen. Ditmaal in de Rooms-Katholieke kerk, Westerstraat.

De dienst zal zijn op zondag 15 januari a.s. om 10.00 uur. Voorangangers zullen zijn ds. Hanneke Borst, predikant van de Protestantse gemeente Enkhuizen en de heer Rob van de Vecht, voorganger van het Apostolisch Genootschap te Enkhuizen. Medewerking verleent de Cantorij van de Protestantse gemeente Enkhuizen, onder leiding van mevr. Hannie Wagter.

Column van Greet

Toen mij gevraagd werd om zo nu en dan een stukje voor onze nieuwsbrief te schrijven dacht ik: 'ja, dat kan ik!' maar nu het zover is word ik geteisterd door twijfel. Sommigen weten een heleboel over onze Kerk, over de geschiedenis en de betekenis van de liturgie. Als ik over de synode lees, weet ik niet eens wat dat woord betekent. Wat heb ik in vredesnaam te melden?

Toch wil ik trouw zijn aan mijn eerste reactie: ja, dat kan ik, want schrijven zit in mijn bloed. Vanaf het moment dat ik oefende op de woordjes "roos" en "vuur" wist ik dat het schriftje en ik dikke vrienden zouden worden. Schriftjes werden dagboeken en brieven en soms mocht ik een stukje voor de krant of voor een magazine schrijven. Hoeveel brieven zijn er tijdens mijn leven niet op de bus gegaan? Brieven aan schrijfvriendinnetjes, aan vriendjes, aan mijn vriendin Zr. Caritas met wie ik vanaf mijn zestiende correspondeer en van wie ik twee schoendozen vol post bewaar en veel brieven aan mensen die een bemoedigend woord nodig hadden. Maar ook boze en gefrustreerde brieven

aan instanties die daar dikwijls niets mee konden, zo'n brief die volgens mij steeds op een ander bureau werd gelegd om er maar vanaf te zijn. Toch was ook dat goed want al schrijvende werd voor mij duidelijk wat me nou toch zo dwarszat. Heel veel later leerde ik dat dergelijke schrijfsels prima waren maar dat het soms beter was om ze niet of pas na een paar dagen te versturen. Niet echt makkelijk als je behoefte hebt om kogels door kerken te jagen maar vaak wel verstandig.

Een paar jaar geleden werd ik uitgenodigd om stukjes voor de Kabelkrant te schrijven en dat heb ik met veel plezier gedaan. Vijftien regels mocht ik inleveren en dat bleek een uitdaging want ik mag nog wel eens uitweiden. Regelmatig werd ik op straat aangesproken. Wat een leuk stukje had je weer geschreven of wanneer lezen we weer eens iets van je? Maar ook iemand die zei: Mijn man zegt altijd als hij die verhaaltjes van je leest "dat mens spoort niet!", maar hij leest ze altijd.

Totdat er een periode aan brak waarin ik depressief werd en ik me realiseerde dat ik anderen toch niet kon opzadelen met mijn grauwhheid. Maar doen alsof

de zon scheen kon ik ook niet. Zo ben ik gestopt met de Kabelkrant, ik had niets meer te bieden.

En nu opnieuw een uitnodiging om iets met mijn schrijven te doen. Wat zijn mijn voornemens in deze?

Het zullen stukjes worden uit mijn leven als alleenstaande moeder en conciërge van een Basisschool. Ik hoop dat ik met jullie bijzondere momenten mag delen maar ook mijn twijfels of mijn vragen. Het zullen maar eenvoudige gedachten zijn zoals we die misschien allemaal wel eens hebben en het is ook heel goed mogelijk dat je na het lezen ook denkt: Spoort dat mens wel?

Toch ga ik het doen en wat het dan meteen minder moeilijk maakt is dat gevoel dat we onder elkaar zijn.

Ik ben nog steeds niet officieel Oud-Katholiek maar toch...zo THUIS.

Dit eerste schrijven biedt mij meteen al de gelegenheid om jullie te zeggen hoe blij ik ben dat ik bij deze gemeente mag horen. SAMEN kerk zijn, dat is wat ik zocht en vond op een steenworp van mijn huisje. Samen vieren, samen zingen maar ook en vooral samen koffiedrinken, samen de kerk schoonmaken en samen vergaderen. In-

eens was er een plek waar ik mijn vragen kon stellen, waar mensen wél bij elkaar wilden zitten, waar naar mensen werd omgekeken op een zorgzame manier en ik werd niet aan mijn lot overgelaten met die eens zo onbegrijpelijke volgorde van gezangen en psalmen, altijd waren er ogen die mij zagen worstelen en handen die aanwezig waren.

Ik mag lectrice zijn en als het nood geeft mag ik zelfs de Mis dienen omdat jullie mij dat toevertrouwen en ook daarin voelde ik steeds: niet nerveus zijn, we zijn onder elkaar. Er wordt mij veel vergeven...

Maar ik ga ook en nog steeds fouten maken, dat heb ik altijd al gedaan en er is geen reden om aan te nemen dat dat tijdens mijn leven zal veranderen. Voel je altijd vrij om me te corrigeren, zeg het als je vragen hebt of boos bent over dat wat van mijn hart moest, ik kan echt wel wat hebben en leer graag hoe het beter kan.

De volgende keer zal ik iets schrijven over de stilte, een onderwerp dat mij na aan het hart ligt.

Een nieuw jaar, een nieuw begin, ook voor mij!

Greet

De Nieuwsbrief in kleur

U kunt deze Nieuwsbrief met *de afbeeldingen in kleur* bekijken op onze website: www.okk-enkhuizen.org.

Daar kijkt u onder de pagina "parochie" en vervolgens onder de sub-pagina "parochieblad", waar u het betreffende nummer kiest.

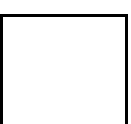
Kopij t.b.v. volgende Nieuwsbrief

Inleveren uiterlijk 26 februari bij SWdV (sw@quicknet.nl).

Onze jarigen

- 14 jan Mw. M.M. Water-van Harlingen, Fuut 48, 1613 SC Grootebroek
- 6 feb Mw. D. de Groot-van der Leek, Noorderboerenvaart 57, 1601 SL Enkhuizen
- 8 feb Hr. H.W. de Groot, Noorderboerenvaart 57, 1601 SL Enkhuizen
- 12 feb Hr. C.R.W. de Groot, Bakboord 33, 1602 CA Enkhuizen
- 24 feb Hr. S. Ruiter, p/a P.J. Jongstraat 53, 1614 LB Lutjebroek
- 2 mrt Mw. A. de Putter, Ridderstraat 45, 1601 GS Enkhuizen
- 20 mrt Mw. G. Floris, Breedstraat 138, 1601 KG Enkhuizen

Aan:

Afz.: Oud-Katholieke Parochie
Enkhuizen
p/a Cromhoutstraat 1,
1601 EA - Enkhuizen